

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 148 din 12.02.2020

Dosar nr.: .238/2019

Petiția nr.: 2150/16.04.2019

Petent:

Reclamată: -

Obiect: posibilă discriminare ce rezultă din prevederile Legii nr. 223/2007 privind statutul personalului aeronautic, actualizată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Nicio parte identificată

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Posibila discriminare în cuprinsul prevederilor legălii **Legii nr. 223/2007 privind statutul personalului aeronautic, actualizată.**

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adresei nr. 2150/07.05.2019, a citat părțile pentru data 24.05.2019.

5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a invocat din oficiu, în temeiul dispozițiilor art. 28 din Ordinul Președintelui CNCD nr. 144/2008 prin care a fost aprobată Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, excepția necompetenței cu privire la aspectele de neconstituționalitate ale dispozițiilor legale.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul a activat ca pilot comandant la Aeroclubul României până în anul 2008, când în temeiul dispozițiilor Legii nr. 223/2007, a solicitat pensionarea și stabilirea pensiei de serviciu și a pensiei pentru limită de vârstă. Petentul susține că, la data de 29.10.2008 ia fost stabilit cuantumul pensiilor menționate. În cursul anului 2011 a intrat în vigoare o altă

prevedere legală , respectiv Legea nr. 119/2010 prin care pensiile de serviciu au devenit pensii de asigurări sociale, cuantumul acestora fiind diminuate prin recalculare cu peste 90%. Ulterior, a intrat în vigoare O.U.G. nr. 59/2011 act normativ prin care pensia a făcut obiectul revizuirii.

8.A urmat Legea nr. 83/2015 prin care s-au adus completări Legii nr. 223/2007, fiind astfel reînființate pensiile de serviciu. Petentul subliniază că acest act normativ statuează faptul că pensia se calculează prin raportare la salariul obținut anterior formulării noii cereri, creându-i petentului o situație discriminatorie, ca urmare a obligării încadrării într-o categorie mult inferioară.

9.Petentul a făcut solicitarea, în baza Legii nr. 83/2015 să îi fie redat dreptul de pensie de serviciu.

10.De asemenea, petentul susține că a întreprins numeroase demersuri în vederea înlăturării faptelor de discriminare existente în cuprinsul actelor normative precizate, sesizând în același timp cu petiția depusă la CNCD și instituția Avocatului Poporului.

11. Petentul precizează faptul că a formulat alături de alți colegi de breaslă acțiuni în instanță în speranța obținerii pensiei în cuantumul dorit și considerat ca bine-meritat după o activitate de pilot comandant. Aceste acțiuni au fost pierdute. Petentul susține că deține 2 decizii de pensionare respectiv cea din 2008 și cea din 2015, obținută ulterior Legii nr. 83/2015. Anularea ultimei decizii presupune o nouă preocupare care va dura și pe care petentul o detestă, necesitând resurse materiale, psihice și alocarea unui timp îndelungat.

12. În sprijinul susținerilor sale, petentul a anexat documente din care să probeze cele precizate, respectiv copii ale adeverințelor tip, cupon de pensii, desfășurător cu veniturile brute din perioada 01.2007-07.2008, Decizia nr. 276342/29.10.2008 privind acordarea pensiei pentru munca depusă și limita de vârstă, decizia nr. 276342/21.10.2015 privind acordarea pensiei de serviciu în baza Legii nr.83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă din România, expunerea dea Școlii Superioare de aviației Civile București care a stat la baza Legii nr. 83/2015 lege reparatorie în completarea Legii nr. 223/2007, Decizia pronunțată de Curtea de Apel în ce privește pensia de serviciu primită de dl S.Ș, coleg al petentului, Sentința civilă nr. 736/2016 de la Tribunalul Iași, comunicare Hotărâre Civilă nr. 685/26.09.2016, răspunsurile primite de petent de la instituția avocatul Poporului nr. 4160/04.04.2017 și nr. 1353/29.09.2015.

13. La termenul de audiere, petentul fiind prezent a susținut aceleași aspecte, luând act de excepția ridicată din oficiu de CNCD și pe care a afirmat că o înțelege. De asemenea, acesta a depus și punctul de vedere înregistrat sub nr. 2834/24.05.2019 prin care reiterează aceleași aspecte ca și în cuprinsul petiției, completând doar cu exemplul a 16 persoane de la Școala de Aviație București cărora li se aplică completarea Legii nr. 223/2007 cu Legea nr. 71/2016, devenind astfel explicită discriminarea, prevederile menționate fiind doar pentru ei reparatorii.

Susținerile reclamatei

14. Nu există parte reclamată individualizată de petent, fapt pentru care nu există susțineri.

V. Motivele de fapt și de drept

15. Colegiul director constată că petentul reclamă ca fiind discriminatorii prevederile Legii nr. 223/2007, cu privire la Statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist, activitățile aeronautice civile îndeplinite de categoriile de personal aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă din România, precum și drepturile și îndatoririle acestora cu modificările legislative suferite prin Legea nr. 83/2015.

16. **În drept**, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.

17. Astfel, avem în vedere faptul că, în prezenta cauză, a fost ridicată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D.

18. Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu, arătând că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege.

19. **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în

care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

20. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art. 18 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, care prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

21. Având în vedere cele mai sus arătate precum și ordinea analizărilor excepțiilor Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței face de prisos analiza fondului petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu în temeiul dispozițiilor art.28-32 din Procedura internă de soluționare a tuturor petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul Președintelui CNCD nr. 144/2008.

2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 12.02.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENCZ – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA– Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 25.03.2019

Motivat și redactat:CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.